

”مینی بچی - یہ نالیج بلکل شانتی کی ہے، اسپر کچ پی بولنا نہیں ہے
مرف شانتی کی ساگر باپ کو یاد کرتی رہو“

پرشن :- اُنٹی کا آڈار کیا ہے؟ باپ کی سکیائون کو ڈارٹ کب کر سکینگی؟
اُتر :- اُنٹی کا آڈار ہے لُو (پیار)، ایک باپ سین سچا پیار چاہیے۔ نزدیک رہتی پی
یڈی اُنٹی نہیں ہوتی تو ضرور لُو کی کمی ہے۔ لُو ہو تو باپ کو یاد کری۔ یاد کرنی
سین سپ سکیائون کو ڈارٹ کر سکتی ہے۔ اُنٹی کی لیٹی اپنا سچا سچا چارٹ لکو۔ بابا
سین کوٹی پی بات چپائو نہیں۔ اُتر اپمانی بنتی خد کو سُڈارتی رہو۔

اوم شانتی . بچی اپنی کو آتما سمجھ کر بٹنو اور باپ کو یاد کرو۔ بابا پوچتی ہے جب
پی کھان سپا پاشٹ کرتی ہو، تو گھری گھری یہ پوچتی ہو کہ تم اپنی کو آتما سمجھتی ہو
یا دیہ؟ اپنی کو آتما سمجھ کر یہاں بٹنو۔ آتما ہین پُتر جنم پر آتی ہے۔ اپنی کو آتما
سمجھ پر پنا پر ماتما کو یاد کرو۔ باپ کو یاد کرنی سین ہین تمہاری وکرم وناش ہونگی۔
اسکو یوگ اگنی کھا جاتا ہے۔ نراکار باپ نراکاری بچون کو کھتی ہے مجھی یاد کرنی
سین تمہاری پاپ کت جائینگی اور تم پاون بن جائینگی۔ قر تم مکتی جیون مکتی کو
پائینگی۔ سپی کو مکتی کی باد جیون مکتی پر آنا ہے ضرور۔ تو گھری گھری یہ کھنا پری
ک اپنی کو آتما نشچیہ کر کی بٹنو۔ پائیتون اور بھنون، اپنی کو آتما سمجھ بٹنو اور باپ کو
یاد کرو۔ یہ فرمان باپ نین ہین دیتا ہے۔ یہ ہے یاد کی یاترا۔ باپ کھتی ہے میری سات
بڈی کا یوگ لگائو تو تمہاری جنم جنمانتر کی پاپ پسر ہو جائینگی۔ یہ گھری گھری تم یاد
کرائینگی، سمجھائینگی، تب سمجھینگی ک آتما اوناشی ہے، دیہ وناشی ہے۔ اوناشی آتما
ہین وناشی دیہ ڈارٹ کر پارت بجاء ایک شیر چوڑ قر دوسرا لیتی ہے۔ آتما کا سوڈرم تو شانتی
ہے۔ وہ اپنی سوڈرم کو پی نہیں جانتی ہے۔

اب باپ کھتی ہے مجھی یاد کرو تو وکرم وناش ہونگی۔ مول بات یہ ہے۔ پہلی پہلی
تم بچون کو یہی محنت کرنی ہے۔ بیحد کا باپ آتمائون کو کھتی ہے، اسپر کوٹی شاستر
اُنانی کی درکار نہیں۔ تم گیتا کا مثال دیتی ہو تو پی کھتی ہے تم صرف گیتا اُناتی ہو۔
ویدون کا نام کیون نہیں لیتی ہو۔ بابا نین کھا اُن سین پوچو وید کس ڈرم کا شاستر ہے؟
(کھتی ہے آریہ ڈرم کا) آریہ کسکو کھتی ہے؟ ہندو ڈرم تو ہے نہیں۔ آدی سناتن تو ہے
ہین دیوی دیوتا ڈرم۔ قر آریہ کوئسا ڈرم ہے؟ آریہ تو آریہ سماجیون کا ڈرم ہونگا۔ آریہ ڈرم تو
نام ہین نہیں ہے۔ آریہ ڈرم کس نین استاپن کیئا؟ تمکو واسطو پر گیتا کو پی نہیں اُنانا ہے۔
پہلی بات ہے اپنی کو آتما سمجھ باپ کو یاد کرو تو ستوپر ڈان بن جائینگی۔ اس سمیہ سپ
ہے تموپر ڈان۔ پہلی پہلی تو باپ کا ہین پریچیہ دینا ہے۔ مہما پی باپ کی کرنی ہے۔
یہ پی تم تب کھ سکینگی جب تم خد باپ کو یاد کرتی ہونگی۔ اس بات کی بچون پر
کمزوری ہے۔

بابا سدا کھتی ہے یاد کی یاترا کا چارٹ رکو۔ دل سین ہرایک پوچی ہر کھان تک

ياد ڪرتي هئ؟ تر بچون ڪي دل ۾ آڻاه خوشي رهنِي چاهيئي. تمڪو آندروني خوشي هونگي تو دوسرون ڪو پي سمجھائي ڪا اثر هونڪا. پهلي موڻ بات يهي ڪهنا هئ ڪ پائينئون اوڙ بهنون، آڻي ڪو آتما سمجھو. آڻي اوڙ ڪوئي ستننگ ۾ نھين ڪھينگي. واسطو ۾ ستننگ ڪوئي هئ نھين. ست ڪا سنگ ايڪ هين هئ. باقي هئ ڪسنگ. يهان هئ بلڪل نئين بات. ويدون سين تو ڪوئي ڌرم استاين هونئا هين نھين هئ. تو هر ويدون ڪو ڪيون اُٺائين. ڪوئي ۾ پي يه ناليچ هئ نھين. خد هين ڪهتي هئ نيتي نيتي اُڙتات هر نھين جانتِي هئ. تو ناسنگ هونئي نان. آب باپ سِير ڪهتي هئ آستڪ بنو، آڻي ڪو آتما سمجھو. يه باتين گيتا ۾ ڪچ هئ. ويدون ۾ هئ نھين. ويد، اُپنشد تو دير هئ. آب وه ڪس ڌرم ڪا شاستر هئ؟ منش تو آڻي باتين ڪرتي هئ. تمڪو ڪسڪا پي سُننا نھين هئ. باپ تو سهج سمجھاتي هئ آڻي ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو تو پاون بن جائينگي. اس ليئي ورلڊ ڪي هستري جاگرافي ڪو جاننا هئ. تمھارا يه ترمورتي گولا هئ مکيه. انڀر سڀ ڌرم آجاتي هئ. پهلي پهلي هئ ديوي ديوتا ڌرم. بابا نين ڪها هئ ترمورتي گولا بڙا بڙا بنا ڪر دهلي ڪي مکيه آستان ۾، جهان آنا جانا بهت هو، وهان لڱاءِ دو، ٽين شيت ۾ هو. سيڙهي ۾ تو اوڙ ڌرمون ڪا نھين آتا هئ. مکيه يه دو چتر هئ. سمجھانا هين اس ۾ هئ. پهلي هئ باپ ڪا پريچيه. باپ سين هين ورثا ملتا هئ. اس بات ڪا نشچيه ڪراني بگر تمھارا ڪچ پي ڪوئي سمجھ نھين سڪينگا. ايڪ باپ ڪو هين نھين سمجھا هئ تو دوسري چترن ۾ لي جانا هين فالتو هئ. آلف ڪو سمجھني بگر ڪچ پي سمجھينگي نھين. باپ ڪي پريچيه بگر اوڙ ڪوئي پي بات نه ڪرو. باپ سين هين بيحد ڪا ورثا ملتا هئ. بابا خيال ڪرتا هئ، آڻي سهج بات ڪيون نھين سمجھتي هئ. تمھاري آتما ڪا باپ وه شو هئ. ان سين هين ورثا ملتا هئ. تر سڀ آپس ۾ بردرس هو. جب اس بات ڪو پوئتي هو تب تموپرڌان بن جاتي هو. آب باپ ڪو ياد ڪرو تو ستوپرڌان بن جائينگي. موڻ بات هئ هين رچنا اوڙ رچنا ڪو جاننا. ڪوئي پي جانتِي نھين. رشي مني پي جانتِي نھين ٿي. تو پهلي باپ ڪا پريچيه دي سيڪو آستڪ بنانا هئ. باپ ڪهتي هئ مجھي جاني سين تر سڀ ڪچ جان جائينگي. مجھي نھين جانا تو ڪچ پي تر سمجھينگي نھين. مڦت تر آڻنا سميه ويست ڪرتي هو. چتر آڻ پي جو ڊراما انوسار بني هئ، وهي ٺيڪ هئ. پرنٽو تر اتني محنت ڪرتي هو ڦر پي ڪسڪي ٻڏي ۾ بئننا نھين هئ. بچي ڪهتي هئ بابا، ڪيا هماري سمجھاڻي ۾ ڪوئي پوڻ هئ؟ بابا ڦٽ سين ڪه ديتي هان، پوڻ هئ. آلف ڪو هين نھين سمجھا هئ تو ڦٽ سين روانا ڪر دو. بولو، جب تڪ باپ ڪو نھين جانا، تب تڪ تمھاري ٻڏي ۾ ڪچ پي بئنينگا نھين. تر پي جب تڪ اس اوستا ۾ نھين بئنتي هو تو آنڪين ڪرمنل رھتي هئ. سول تب بنينگي جب آڻي ڪو آتما سمجھينگي. ديھي آڻماني هونگي تو ڦر تمڪو آنڪين دوڪا نھين دينگي. ديھي آڻماني نھين تو مايا دوڪا ديتي رھينگي. اس ليئي پهلي تو آتر آڻماني بننا هئ. بابا ڪهتي هئ آڻنا چارٽ ڊڪاڻو تو معلوم پري. اگر آڻي تڪ جوڻ، پاپ، غصا هئ تو آڻنا هين

ستياناس ڪرتي هو. بابا چارٽ ڊيڪ ڪر سمجھ جاتي هئ ڪ يهه سنيه لڪا هئ يا آرٽ پي نهين سمجها هئ. سڀ بچون ڪو بابا ڪهتي هئ چارٽ لڪو. جو بچي يوگ ۾ نهين رهتي وه اٽني سروس پي نهين ڪر سڪتي. جوهر نهين ڀرتا هئ. ڀل بابا ڪهتي هئ ڪوٽون ۾ ڪوئي نڪلينگا، ڀرنتو جب تم خد هين يوگ ۾ نهين رهتي تو دوسرون ڪو ڦر ڪئي ڪهينگي.

سنياسي ڪهتي هئ سڪ ڪانگ وشتا سمان هئ. وه سڪ ڪا نام هين نهين ليتي هئ. تم جانتي هو پڙي اٿاه هئ، اُس ڪنني آواز هئ، تمهاري ناليچ تو بهت شانتي ڪي هئ. بولو، شانتي ڪا ساگر تو باپ هين هئ. اُپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باپ ڪهتي هئ من مناڀو. يهه اڪير پي نهين ڪهو. هندستان ڪي هئ هندي پاشا. ڦر سنسڪرت دوسري پاشا ڪيون؟ اَب اِن سڀ پاشائون ڪو چوڙو. پهلي تم پاشڻ ڪرو ڪ اُپني ڪو آتما سمجھو. بهت هئ جو اُپني ڪو آتما پي نهين سمجھ سڪتي، ياد نهين ڪر سڪتي. اُپني گهاٽي ڪو ڪوئي سمجھ نه سڪي. ڪلياڻ تو هئ هين باپ ڪي ياد ۾. اُڙ ڪوئي سنسنگ ۾ اُٿي نهين ڪهتي هئ ڪ اُپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو. بچي ڪي باپ ڪو ايڪ جڳهه بٽن ياد ڪرتي هئ ڪيا! اوٽي بٽن باپ ڪي ياد هئ هين. اُٿر اُپماني بنني ڪي ڀرٽڪس ڪرني هئ. تم بهت بولتي هو، اٿنا بولنا نهين چاهيئي. موڻ بات هئ ياد ڪي ياترا ڪي. يوگ اُگني سين هين تم پاون بنينگي. اِس سمي سڀ ڊڪي هئ. سڪ ملنا هين هئ پاون بنني سين. تم اُٿر اُپماني هو ڪسڪو سمجھائينگي تو اُنڪو تير لڳينگا. ڪوئي خد وڪاري هئ اُڙ ڪسڪو ڪهي نروڪاري بنو تو اُنڪو تير نهين لڳينگا. باپ ڪهتي هئ بچي، تم خد ياد ڪي ياترا ڀر نهين رهتي اِس ليئي تير پي نهين لڳتا.

اَب باپ ڪهتي هئ بيتي سو بيتي. پهلي اُپني ڪو سڏارو. دل سين پوڄو هر اُپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ڪتنا ياد ڪرتي هئ؟ جو باپ همڪو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ. هر شو بابا ڪي بچي هئ، تو ضرور همڪو وشو ڪا مالڪ بننا هئ. باپ ايڪ معشوق آڪر سامني ڪرا هوئا هئ، اُنڪي سات بهت لو هونا چاهيئي. لو معني ياد. شادي هوتي هئ تو استري ڪا پتي ڪي سات ڪتنا لو هوتا هئ. تمهاري پي سڀائي هئي هئ، شادي نهين. وه تو جب وشنو ڀري ۾ جائينگي. پهلي شو بابا ڪي پاس جائينگي ڦر سر گهر جائينگي. سڀائي ڪي خوشي ڪر هوتي هئ ڪيا! سڀائي هئي اُڙ ياد پڪي هئي. سنيگ ۾ پي سڀائي هوتي هئ. ڀرنتو وهان سڀائي ڪب ٿوٽي نهين هئ. اڪالي مرتيو نهين هوتي، يهه تو يهان هوتي هئ. تم بچون ڪو پي گرهست وهنوار ۾ رهتي پوتر بننا هئ. ڀل بهت نزديڪ پي رهتي هئ ڦر پي اُنني نهين هوتي هئ. جو اُس لو سين آتي هئ، اُنڪي بهت اُنني هوتي هئ. ياد هين نهين تو لو پي نهين رهتا. تو اُنڪي سڪيائون ڪو پي ڌارڻ نهين ڪر سڪتي.

ڀڳوانو واچيه تم بچي سڪو يهي پيغام دو ڪ ڪام مهاشترُو هئ جو آد مڌيه اُنٽ ڊڪ ڊينا هئ. تم تو پوتر سنيگ ڪي مالڪ ٿي. اُپي تم ڪر گندي بن پري هو. اَب يهه اُنٿر

جنم ڦر سين پوٽر بنو. ڪام چتا پر بئنني ڪا هٿيالا ڪئنسل ڪرو. تم بچي جب يوگ ۾ بولينگي تب ڪسڪي ٻڌي ۾ بئنينگا. گيان تلوار ۾ جوهر چاهيئي. وه هٿ يوگ. پهلي مکيه هٿ ايڪ بات. بچي ڪهني هٿ بابا، هر بهت محنت ڪرتي هٿ تب مشڪل ڪوئي نڪلتا هٿ. بابا ڪهني هٿ يوگ ۾ ره ڪر سمجهاڻو. ياد ڪي ياترا ڪي محنت ڪرو. راوڻ سين هار ڪر وڪاري بني هو. اب نروڪاري بنو. باپ ڪي ياد سين تمهاري سڀ منوڪامنائين پورڻ هو جائينگي. بابا سورب ڪا مالڪ بناتي هٿ. بابا ڊٽريڪشن تو بهت ديتي هٿ پرنٽو بچي اچي طرح ڪئچ نهين ڪرتي هٿ، اوڙ اوڙ باتون ۾ چلي جاتي هٿ. مکيه تو باپ ڪا پيغام دو. پرنٽو خد هين ياد نهين ڪرينگي تو دوسرون ڪو ڪسي ڪهينگي؟ نڳي نهين چلينگي. دوسرون ڪو ڪهي وڪار ۾ نهين جاڻو، خد جاڻي، تو ضرور دل ڪائينگي. اٿسي پي نڳ هٿ. اس ليئي بابا ڪهني هٿ موڻ بات هٿ هين آلف. آلف ڪو جانني سين تم سڀ ڪڇ جان جائينگي. آلف ڪو نه جانني سين تم ڪڇ پي سمجهه نهين سڪينگي. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننٿ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) اندروني باپ ڪي ياد ڪي خوشي ۾ ره ڪر ڦر دوسرون ڪو باپ ڪا پريچيه دينا هٿ، سڀڪو ايڪ باپ ڪي مهما سُناني هٿ.

(2) آتم ايمان بنني ڪي بهت پرتڪتس ڪرني هٿ، بهت بولنا نهين هٿ. بيتي سو بيتي ڪر پهلي سِير ڪو سڌارنا هٿ. ياد ڪي ياترا ڪا سچا چارٽ رکنا هٿ.

وردان - اپني سنڪلپون ڪو سُڌ، گيان سوروپ اوڙ شڪتي سوروپ بناني والي

سمپورڻ پوٽر پو

باپ سمان بنني ڪي ليئي پوٽر ڪا فائونڊيشن پڪا ڪرو. فائونڊيشن ۾ برهمچريه ورت ڌارڻ ڪرنا پي تو ڪامن بات هٿ، صرف اس خوش نهين هو جاڻو. درشتي ورتي ڪي پوٽر ڪو اوڙ پي اندرلائين ڪرو سات سات اپني سنڪلپون ڪو سُڌ، گيان سوروپ، شڪتي سوروپ بناڻو. سنڪلپ ۾ اڀي بهت ڪمزوري هٿ. اس ڪمزوري ڪو پي سماپت ڪرو تب ڪهينگي سمپورڻ پوٽر آتما.

سلوگن - درشتي ۾ سڀڪي پرت رحم اوڙ شپ پاونا هو تو

ايمان وا ايمان ڪا اَنش پي نهين آ سڪتا.